

קלמר הזבובים

מאת הרצליה רז

הספר הזה במדור "ראשית קריאה" של הוצאת כתר יצא בעריכתה של הגב' ירדנה הדס. ירדנה היא העורכת החדשה של המדור, במקום זיוה שביט שערכה אותו עד לפני שנה.

זהו ספר שאמור להיות מצחיק, ולדעתי אינו מצליח בכך. לא בדקתי עדיין את תגובותיהם של ילדים, בכתות א—ג, לספר, אך אני עצמי השתעממתי מן האירועים שבפרקים השונים.

אני קוראת לפרקי הספר "אירועים" ולא סיפורים, כי לדעתי, זהו עיקר חסרונו של הספר שאינו מצליח לרקום עלילה באף אחד מן האירועים.

כל קטעי האירועים לקוחים מעולם הילדים, וכביכול צריכים לענות על צורך "דווקאניסטי" המצוי בכל אחד. אבל, המחברת כל כך השתדלה לספר "אחרת" שלא הצליחה ללכד את השורות לסיפור בעל-משמעות שיסקרו, יעניין ויצחיק.

הכריכה, הציורים והעטיפה, נחמדים ומושכים את העין; האותיות גדולות ומנוקדות, אבל הערבוביה המילולית של החומר הכתוב נראית לי כזקוקה ללישה יסודית ולארגון, כדי שאפשר יהיה להתייחס אל הסיפורים כאל יצירה ספרותית.

סימן-היכר לחוסר המשמעות הפנימית שבספר זה היא הלשון הגבוהה של המ-ספר, המשתמש בשפת מבוגרים — מליצות, במשפטים סבוכים וארוכים. לשון הספר

---

1. קלמר הזבובים, כתבה: נורית יובל, הקדמה: עמירם רביב, כתר 1983.

אינה מתאימה כלל לקהל שאליו הספר מתכוון לפנות, ובודאי שאינה יוצרת קשר עם המציאות שהיא מבקשת לתאר. דוגמא דף 68 : "ובעוד הוא מבולבל כולו בין הפגיעה בזולת לבין הגאווה של ספורטאי מצטיין שאיננו מחטיא אף פעם, שם צחי לב לכך, שהצמה נשארה בידו. הוא הסתכל בכפו ולא האמין...". אוסף של מלים נמלצות, משפט מורכב ומסובך, ואמירות שאינן יוצרות עולם חושיו — לא כך מצחיקים ילדים.